

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României****DORZ, TRAIAN**

**Hristos puterea apostoliei : meditații la Apostolul  
Duminicilor de peste an / Traian Dorz ; apare cu  
binecuvântarea IPS Sale dr. Laurențiu Streza, Mitropolitul  
Ardealului. - Ed. a 3-a. - Sibiu : Oastea Domnului, 2022**  
2 vol.

ISBN 978-973-710-368-0

**Vol. 2 : 24 apostole de la Duminica a 18-a după Rusalii  
până la Duminica a VI-a din Post (a Floriilor). - 2022. - ISBN  
978-973-710-370-3**

2

*Traian Dorz*

# HRISTOS

## PUTEREA APOSTOLIEI

*- meditații la Apostolul Duminicilor de peste an -*

Ediția a III-a

vol. 2

24 apostole  
de la Duminica a 19-a după Rusalii  
până la Duminica a VI-a din Post (a Floriilor)

Apare cu binecuvântarea  
IPS Sale Dr. **Laurențiu Streza**,  
Mitropolitul Ardealului

© Copyright 2022

Toate drepturile sunt rezervate

Editurii «OASTEA DOMNULUI» – Sibiu

ISBN 978-973-710-368-0

ISBN 978-973-710-370-3

Editura «OASTEA DOMNULUI»  
Sibiu, 2022

## CUPRINS

Închinare .....	5
<i>O, apără-ți steagul</i> .....	6
<b>I. Meditații la Apostolul din Duminica a 19-a după Rusalii</b> .....	7
<i>II Cor 11, 31-33; 12, 1-9</i>	
11, 31. Dumnezeu... știe! .....	8
32. Dregătorul Împăratului Areta .....	12
33. Am scăpat din mâinile lor .....	14
12, 1. E nevoie să mă laud... ..	15
6. O părere mai înaltă .....	16
7. Un țepuș în carne .....	17
9. Harul îți este de-ajuns .....	19
<i>Când te uiți prea mult</i> .....	23
<b>II. Meditații la Apostolul din Duminica a 20-a după Rusalii</b> .....	24
<i>Gal 1, 11-19</i>	
11. Evanghelia propovăduită de noi .....	25
13. Purtarea... de altădată .....	27
14. Râvna pentru datini... ..	29
15. Dar când Dumnezeu... ..	31
16. N-am întrebat pe nici un om .....	33
17. Ci m-am dus în Arabia .....	35
18. M-am suit la Ierusalim .....	37
<i>Când Te-am aflat</i> .....	42
<b>III. Meditații la Apostolul din Duminica a 21-a după Rusalii</b> .....	43
<i>Gal 2, 16-20</i>	
16. Fiindcă știm... ..	44
17. În timp ce căutăm... ..	49
18. Lucrările pe care le-am stricat .....	50
19. Am murit... ca să trăiesc .....	53
20. Hristos trăiește în mine .....	57
<i>Când eu Te căutam</i> .....	61
<b>IV. Meditații la Apostolul din Duminica a 22-a după Rusalii</b> .....	62

<i>Gal 6, 11-18</i>	
11. Cu ce slove mari v-am scris... ..	63
12. ...Numai ca să nu sufere ei... ..	65
13. Să se laude ei cu trupul vostru .....	70
14. Crucea Domnului nostru Iisus Hristos .....	73
15. O făptură nouă .....	75
17. Semnele Domnului Iisus... ..	77
<i>Făclie pentru pașii mei</i> .....	80
<b>V. Meditații la Apostolul din Duminica a 23-a după Rusalii</b> .....	81
<i>Efes 2, 4-10</i>	
4. ...Dumnezeu Care este bogat... ..	82
5. Măcar că eram morți... ..	84
6. El ne-a înviat împreună .....	87
8. Darul lui Dumnezeu... ..	90
9. Ca să nu se laude nimeni .....	92
10. Am fost zidiți în Hristos... ..	94
<i>Dacă nu vreți să vă nașteți</i> .....	97
<b>VI. Meditații la Apostolul din Duminica a 24-a după Rusalii</b> .....	98
<i>Efes 2, 14-22</i>	
14. Hristos – Pacea noastră .....	99
15. Cei doi, în El .....	100
16. Prin Cruce... ..	103
17. El a venit să aducă... ..	105
18. Într-un Duh .....	107
22. Zidiți împreună .....	110
<i>Crucea-mi este calea</i> .....	113
<b>VII. Meditații la Apostolul din Duminica a 25-a după Rusalii</b> .....	114
<i>Efes 4, 1-7</i>	
1. Într-un chip vrednic .....	115
3. Unirea Duhului .....	116
4. O singură nădejde .....	118
5. Un singur Domn .....	121
6. Mai presus de toți .....	123
7. Măsura lui Hristos .....	126
<i>Noi avem toți un Domn</i> .....	129
<b>VIII. Meditații la Apostolul din Duminica a 26-a după Rusalii</b> .....	130

<i>Efes 5, 9-19</i>	
9. Roada luminii .....	131
10. Cercetați .....	132
11. Lucrările neroditoare .....	135
13. Lumina .....	137
18. Nu vă îmbătați .....	140
19. Cu cântări duhovnicești .....	143
<i>Lumină ce mi-ai înnoit .....</i>	
146	
<b>IX. Meditații la Apostolul din Duminica a 27-a după Rusalii .....</b>	<b>147</b>
<i>Efes 6, 10-17</i>	
10. Întăriți-vă în Domnul .....	148
12. Împotriva duhurilor răutății... ..	150
13. Să rămâneți în picioare .....	152
14. Stați gata, dar... ..	155
16. Pe deasupra tuturor .....	158
17. Coiful și sabia .....	161
<i>Veghează-n zori .....</i>	
164	
<b>X. Meditații la Apostolul din Duminica a 28-a după Rusalii .....</b>	<b>165</b>
<i>Col 1, 12-18</i>	
12. Moștenirea sfinților .....	166
13. Puterea întinericului .....	168
14. Prin Sângele Lui .....	171
15. Chipul Dumnezeuului Nevăzut .....	173
16. Prin El și pentru El .....	176
18. El este Capul .....	180
<i>O, Sfinte Răni .....</i>	
183	
<b>XI. Meditații la Apostolul din Duminica a 29-a după Rusalii .....</b>	<b>184</b>
<i>Col 3, 4-11</i>	
4. Când Se va arăta Hristos .....	185
5. Omorâți mădularele voastre .....	187
7. Din numărul lor erați .....	190
8. Dar acum lăsați-vă! .....	193
10. Omul cel vechi .....	196
11. Hristos este totul .....	198
<i>Ce-i folosește unui om? .....</i>	
201	
<b>XII. Meditații la Apostolul din Duminica a 30-a după Rusalii .....</b>	<b>202</b>

<i>Col 3, 12-16</i>	
12. O inimă plină de îndurare .....	203
13. Cum v-a iertat Hristos .....	205
14. Legătura desăvârșirii .....	208
15. Pacea lui Hristos .....	211
16. Cuvântul lui Hristos .....	214
<i>Mulțumirea din inimă .....</i>	
216	
<i>Iubiți-vă unii pe-alții .....</i>	
220	
<b>XIII. Meditații la Apostolul din Duminica a 31-a după Rusalii ....</b>	<b>221</b>
<i>I Tim 1, 15-17</i>	
15. Adevărat și vrednic .....	222
...Hristos Iisus a venit... ..	
224	
...Cel dintâi sunt eu .....	
227	
16. Dar am căpătat îndurare .....	231
...Ca o pildă .....	
234	
17. A Singurului Dumnezeu... ..	237
<i>Nu-i nimeni mai dator ca mine .....</i>	
240	
<b>XIV. Meditații la Apostolul din Duminica a 32-a după Rusalii ....</b>	<b>241</b>
<i>I Tim 4, 9-16</i>	
9. Un cuvânt adevărat .....	242
10. Muncim și ne luptăm... ..	243
11. Poruncește și învață .....	245
12. Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea .....	247
13. Până voi veni .....	250
14. Nu fi nepăsător .....	252
15. Pune-ți pe inimă... ..	253
<i>În jurul nostru .....</i>	
255	
<b>XV. Meditații la Apostolul din Duminica a 33-a după Rusalii .....</b>	<b>256</b>
<i>II Tim 3, 10-15</i>	
10. Ai urmărit indeaproape învățătura .....	257
11. Știi ce prigoniri am răbdat .....	258
12. Să trăiască cu evlavie .....	260
13. Din rău în mai rău .....	263
14. Tu să rămâi la ce ai învățat .....	265
15. Din pruncie cunoști .....	267
<i>Tu să rămâi .....</i>	
270	
<b>XVI. Meditații la Apostolul din Duminica a 34-a după Rusalii ....</b>	<b>271</b>

<i>I Cor 6, 12-20</i>	
12. Toate... dar nu toate! .....	272
13. Dar trupul este pentru Domnul .....	273
14. Și Dumnezeu... ne va învia și pe noi .....	275
15. Nu știți?... .....	277
16. Cine se lipește... .....	279
20. Cumpărați cu un preț mare... .....	282
<i>Să nu iubesc nimic, Iisus .....</i>	
285	
<b>XVII. Meditații la Apostolul din Duminica Lăsatului sec de carne . 286</b>	
<i>I Cor 8, 8-13</i>	
8. Nu carnea .....	287
9. Slobozenia... și piatra .....	288
10. Te vede cineva!... .....	290
11. Fratele tău... .....	293
12. Împotriva fraților, împotriva lui Hristos .....	295
13. Să nu fac pe fratele meu să păcătuiască .....	297
<i>Teme-te de Ochiul Veșnic.....</i>	
300	
<b>XVIII. Meditații la Apostolul din Duminica Lăsatului sec de brânză 301</b>	
<i>Rom 13, 11-14; 14, 1-4</i>	
13, 11. Cu atât mai mult cu cât știți .....	302
12. Faptele întunericului și armele luminii .....	303
13. Să trăim frumos... .....	305
14. Îmbrăcați în Hristos .....	307
14, 1. ...Părerile îndoielnice .....	309
4. Cine ești tu care judeci? .....	311
<i>Hristos e totul pentru noi .....</i>	
314	
<b>XIX. Meditații la Apostolul din Duminica I a Postului Mare ..... 315</b>	
<i>Evr, 11, 24-26; 32-40</i>	
24. Prin credință... prin credință .....	316
25. ...Suferă împreună .....	317
26. Ocară lui Hristos .....	319
35. O înviere mai bună .....	321
36. Alții au suferit... .....	323
40. Să n-ajungă ei... fără noi .....	326
<i>Ia jugul lui Hristos .....</i>	
328	
<b>XX. Meditații la Apostolul din Duminica a II-a a Postului Mare .. 329</b>	

<i>Evr 1, 10-14; 2, 1-3</i>	
1, 10. La început, Tu, Doamne... .....	330
11. Ele vor pieri .....	331
12. Dar Tu rămâi Același .....	333
14. Duhuri slujitoare .....	335
2, 1. Ca să nu fim depărtați .....	338
3. Dacă stăm nepăsători .....	340
<i>Cerurile-Ți cântă .....</i>	
343	
<b>XXI. Meditații la Apostolul din Duminica a III-a a Postului Mare 344</b>	
<i>Evr 4, 14-16; 5, 1-6</i>	
4, 14. Să rămănem tari în mărturisirea noastră .....	345
15. Milă de slăbiciunile noastre .....	346
16. Să ne apropiem, dar... .....	349
5, 1. Este pus pentru oameni .....	352
2. Cuprins de slăbiciune .....	355
4. Nimeni nu-și ia singur... .....	357
<i>Când ești trimis .....</i>	
360	
<b>XXII. Meditații la Apostolul din Duminica a IV-a a Postului Mare 361</b>	
<i>Evr 6, 13-20</i>	
13. Dumnezeu când a dat făgăduința .....	362
15. A așteptat cu răbdare .....	364
16. Jurământul este o cheazăsie .....	366
17. Nestrămutarea hotărârii Lui .....	368
18. O puternică îmbărbătare .....	370
19. O ancoră a sufletului .....	372
<i>Nemuritoarele comori .....</i>	
375	
<b>XXIII. Meditații la Apostolul din Duminica a V-a a Postului Mare 376</b>	
<i>Evr 9, 11-14</i>	
11. Preot al bunurilor viitoare .....	377
<i>Cortul desăvârșit .....</i>	
378	
12. Cu Însuși Sângele Său .....	381
13. O răscumpărare veșnică .....	383
14. Cugetul vostru .....	385
<i>Ca să slujiți .....</i>	
388	
<i>Două mâini .....</i>	
391	
<b>XXIV. Meditații la Apostolul din Duminica a VI-a a Postului Mare 392</b>	

Filip 4, 4-9

4. Bucurați-vă totdeauna de Domnul .....	393
5. Blândețea voastră .....	394
6. Cereți cu mulțumiri .....	396
7. Pacea lui Dumnezeu .....	399
8. Tot ce este adevărat .....	402
9. Ce ați învățat – faceți! .....	404
<i>E-atâta pace</i> .....	409
<b>Cuprins</b> .....	<b>410</b>



Tehnoredactare computerizată,  
machetare, copertă și aranjament grafic:  
Editura «Oastea Domnului» – Sibiu  
str. Ch. Darwin, nr. 11  
tel. 0269/216677

## O, apără-ți Steagul!

O, apără-ți Steagul cu orișice preț,  
că-n El e izbânda și ținta Credinței;  
cât Steagul se 'nalță și arde măreț,  
luptăm și răzbatem, crezând Biruinței.

O, apără-ți Steagul, oricine-i acel  
ce-L ține și-L 'nalță în fața Oștirii;  
că-n Steag e nădejdea, să lupți pentru El,  
păstrându-ți cu frații tăria unirii.

O, apără-ți Steagul – cât Steagul e Sus,  
în El e iubirea aprinsă și tare;  
când Steagul vei pierde, puterea s-a dus:  
ne pierdem cu toții și țara ne moare!

O, apără-ți Steagul – netrebnic e-acel  
ce Steagul trădează, lovind purtătorul.  
Tu Steagul să-ți aperi, să mori pentru El;  
păstrând unitatea, salvezi Viitorul.

O, apără-ți Steagul, că orice vrăjmaș  
în Steag dă cu pietre și-n cel care-l ține!  
de Steag să te-alături, nicicând să nu-l lași,  
când Steagul ți-l aperi, te aperi pe tine.

Hristos ne e Steagul, Lucrarea ni-i scut,  
Iubirea-i puterea și Cerul ni-e Țel;  
cât aperi acestea, Hristos ți-e avut  
și-o veșnică Slavă te-așteaptă la El.

## X. La Apostolul din Duminica XIX după Rusalii

### PREDICĂ DE PE MÂNTE

*11 Corinteni 11, 31-33; 12, 1-9*

**D**umnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Care este binecuvântat în veci, știe că nu mint.

32. În Damasc, dregătorul împăratului Areta păzea cetatea damascenilor, ca să mă prindă.

33. Dar am fost dat jos pe o fereastră, într-o coșniță, prin zid, și am scăpat din mâinile lor.

12, 1. E nevoie să mă laud, măcar că nu este de folos. Voi veni totuși la vedeniile și descoperirile Domnului.

2. Cunosc un om în Hristos, care, acum patrusprezece ani, a fost răpit până la al treilea cer (dacă a fost în trup, nu știu; dacă a fost fără trup, nu știu; Dumnezeu știe).

3. Și știu că omul acesta (dacă a fost în trup sau fără trup, nu știu; Dumnezeu știe)

4. a fost răpit în rai și a auzit cuvinte ce nu se pot spune și pe care nu-i este îngăduit unui om să le rostească.

5. Cu un astfel de om mă voi lăuda; dar întrucât mă privește pe mine însumi nu mă voi lăuda decât cu slăbiciunile mele.

6. Chiar dacă aș vrea să mă laud, n-aș fi nebun, căci aș spune adevărul; dar mă feresc, ca să n-aibă nimeni despre mine o părere mai înaltă decât ce vede în mine sau ce aude de la mine.

7. Și ca să nu mă umflu de mândrie, din pricina strălucirii acestor descoperiri, mi-a fost pus un țepuș în carne, un sol al satanei, ca să mă palmuiască și să mă împiedice să mă îngâmf.

8. De trei ori am rugat pe Domnul să mi-l ia.

9. Și El mi-a zis: „Harul Meu îți este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită“. Deci mă voi lăuda mult mai bucuros cu slăbiciunile mele, pentru ca puterea lui Hristos să rămână în mine.

## 11, 31. Dumnezeu... știe!

Adevăratul om al lui Dumnezeu, omul care prin nașterea din nou a devenit fiu al Tatălui și apoi împreună-lucrător cu El în câmpul Evangheliei și în scopul mântuirii, trebuie să aibă o conștiință atât de trează și o umblare atât de atentă în toate lucrurile, încât și cea mai mică umbră de abatere de la curăția ascultării de Duhul Sfânt să-l îngrijoreze și să-l doară.

Oricare lucrător în apostolatul lui Hristos are, desigur, în Cuvântul lui Dumnezeu, pe care el îl propovăduiește, nu numai o lumină călăuzitoare, ci și un foc curățitor. Nu numai o apă în care se oglindește spre a-și vedea totdeauna fața sufletului său, ci și o apă în care să se spele de tot ce îi arată apa aceasta în care s-a oglindit. Are nu numai un dreptar care să-i arate cum să lucreze bine, ci și dreptarul care îi arată cum a lucrat rău. Așa că din cuvântul gurii sale el este și îndreptățit când își face cinstit slujba și datoria sa, dar este și judecat când nu și-o face după cum se cuvine.

Însă pe lângă Cuvântul scris al lui Dumnezeu, care este mijlocul din afară al cercetării noastre de noi înșine, noi mai avem de la Domnul nostru Iisus Hristos pe Duhul Sfânt, Care ne-a fost trimis de la Tatăl și în Numele său și Care să rămână în noi, Care să ne călăuzească în tot adevărul, să ne descopere și să ne învețe toate lucrurile și care să ne aducă aminte de tot ce ne-a spus El (In 14, 16-26; 16, 7-14).

Duhul Sfânt, fiind în noi prin smerenia și curăția dată de El, ne cercetează la fel, ne arată de fiecare dată din lăuntru inimii noastre tot adevărul stării noastre, și El Însuși face nu numai lucrarea de Mângâietor în noi, ci și lucrarea de Judecător fără cruțare al abaterilor noastre de la voia lui Dumnezeu și de la calea ascultării de Cuvântul Său Sfânt.

Deci când cineva a devenit prin harul lui Dumnezeu un slujitor al Lui, un lucrător împreună cu El, un părinte și un învățator în Biserica lui Hristos, acela are permanent o mare datorie de a se cerceta singur și necruțător în tot ce face și ce spune, pentru a fi totdeauna în adevăr și niciodată în afară de el.

Un astfel de om, având o slujbă de ochi, care îndrumă pe alții, are cea mai mare nevoie să se controleze mereu spre a fi curat. Nici un alt mădular nu se vede pe sine însuși așa cum îl vede ochiul. Dar și ochiul, dacă el însuși nu se vede pe sine, nu mai există un altul să-l vadă. Ochiul trebuie să se privească cel dintâi pe sine, să vadă dacă este curat sau nu.

Pe celelalte mădulare, un fir de praf nu înseamnă aproape nimic, dar în ochi ce mult rău poate însemna aceasta!

Cercetarea de sine este una din cele mai însemnate condiții și datorii ale unui lucrător al Domnului.

Pe el adesea nimeni nu îndrăznește să-l cerceteze ușor. Din pricina respectului pe care toți cei îndrumați de el li-l datorează. Nimeni nu se ridică ușor să-i arate paiul, ba uneori nici chiar bârna din ochii lui, zicându-i: Scoate-o! Din pricina asta, adeseori, astfel de oameni sunt depășiți de importanța care li se dă și dacă sunt caractere mai slabe încep să se îngâmfe și în curând nu numai că nu se cercetează niciodată pe sine, dar nu mai admit să-i cerceteze nici altcineva. Nici chiar Biserica și Lucrarea Domnului din care se pretind că fac parte.

- Nimeni n-are dreptul să mă cerceteze, zicea nu demult un astfel de îngâmfat, depășit de marea importanță pe care i-o acordaseră frații. Ceea ce am făcut mă privește pe mine personal și nu-i dau voie nimănui să se amestece în viața mea intimă, răspundea el încruntat adunării frățești care îi cerea socoteală de călcarea învățaturii și de nesinceritatea lui față de frați.

– Cine te-a pus pe dumneata șef al adunării, ca să-mi ceri mie socoteală, se răstoaie el la fiecare frate mai bătrân al adunării, care încerca timid și mirat cum poate cineva, care se laudă cu întâietatea lui, să ajungă într-o astfel de stare contrară întregului Cuvânt al lui Dumnezeu.

– Lucrarea este a Domnului, nu este a d-tale, nici a lui cutare, nici a lui cutare! declara el indignat și provocator. Ca și cum, dacă Lucrarea este a Domnului, cei neascultători și îngâmfați pot face ce vor în ea, fără a putea fi nici măcar întrebați asupra umblării lor necinstite... Ca și cum, dacă Domnul nu trimite pe loc un înger din cer ca să-l palmuiască peste gură, nimeni altcineva n-are dreptul să-i aducă aminte de răul pe care îl face, nesocotind nu numai supunerea frățească, ci chiar și Cuvântul lui Dumnezeu care îl obligă la smerenia și ascultarea față de Biserică și de frați (Mt 18, 15-17).

Iată unde se ajunge dacă cercetarea de sine lipsește de la un slujitor, iar ceilalți frați nu iau seama din timp la primejdia îngâmfariei aceluia lucrător. Sau dacă, îndată ce a început să se arate nesupunerea lui, nu se folosește față de el fără cruțare mijlocul poruncit de Cuvântul lui Dumnezeu:

1. mustrarea între tine și el;
2. mustrarea între doi-trei martori;
3. mustrarea înaintea Bisericii, și, dacă nu ascultă nici de Biserică, de frații din Lucrarea Domnului, de adunarea frățească – înlăturat, izolat, ocolit (Mt 18, 15-17; Rom 16, 17; I Cor 5, 9; II Tes 3, 6-14; Tit 3, 10, II In 3, 10).

Oricine vrea să fie mai îngăduitor decât Cuvântul lui Dumnezeu față de acești îngâmfați disprețuitori de frați și călcători de Cuvânt, acela se face el însuși vinovat față de Același Înfricoșat și Viu Dumnezeu, Care va zdrobi orice neascultare și orice împotrivire față de El. Și pe oricine se unește cu un astfel de neascultător.

Ce lucru serios și greu este acesta! Și cât de cu mare grijă ar trebui să ia seama la înștiințarea asta toți cei care privesc cu atât de mare ușurință neascultarea, amăgindu-se cu versetele scrise despre dragoste! Dar dragostea are datorii nu numai față de Dumnezeu, ci și față de cei care încă n-au devenit demoni prin neascultare.

Însă îndată ce omul devine diavol (In 6, 70),  
sau devine un fiu al diavolului (In 8, 44),  
sau un slujitor al lui satan (II Cor 11, 14-15),

– un astfel de suflet și-a pierdut și calitatea de creatură a lui Dumnezeu, devenind prin neascultare o creatură a diavolului, fiindcă face aceleași fapte de neascultare, de dezbinări și stricăciune în lucrarea lui Dumnezeu, ca diavolul însuși.

Să nu ne înșelăm în privința asta, fiindcă ne vom trezi prea târziu!

Semnul după care se cunosc slujitorii lui satan s-a spus că nu sunt cuvintele lor, ci faptele lor (Mt 7, 15-20). După cuvintele lor nu-i cunoști. Ei se dau drept lucrători ai neprihănirii, învățători ai altora, vestitori ai Evangheliei, apostoli ai lui Hristos... cu daruri, cu talente, cu laude... Căci dacă n-ar avea talente n-ar putea înșela pe nimeni.

Dar faptele lor, ceea ce rămâne unde lucrează ei, dărâmurile, certurile, dezbinările, stricarea adunării Domnului, împrăștierea sufletelor, rătăcirea de la învățătura dintâi, călcarea credinței sănătoase, disprețuirea fraților... toate acestea îl arată. Dar acestea îi arată ca pe niște fii ai diavolului, care de la început a fost un mincinos pentru om, un dezbinător pentru îngeri și un potrivnic pentru Dumnezeu.

Exact același lucru îl face și lucrătorul rău.

De aceea este și el un fiu al diavolului și va merge în veșnicie împreună cu acela!

De aceea trebuie să ne cercetăm neîncetat, ca nu cumva să ajungem în primejdia asta (II Cor 13, 5).

Sau de aceea avem nevoie să cercetăm noi pe cei care nu se cercetează singuri, spre a nu ne duce și pe noi cu ei, în pierzarea lor (I Cor 5, 12-13; 11, 31-32).

## 32. Dregătorul împăratului Areta

Dacă numele și faptele celor care au ajutat Lucrarea lui Dumnezeu sunt scrise pe vecie în Cartea Iertării, în Cartea Amintirilor Cerești, în Cartea Vieții, iată că și numele celor care au prigonit Evanghelia și pe copiii lui Dumnezeu nu sunt nici ele uitate.

Împreună cu numele unui lucrător al Domnului care a ostenit, a luptat și a suferit pentru Cauza cea sfântă a lui Dumnezeu, sunt pomenite atât de Cartea Evangheliei, cât și de Cartea Istoriei și numele celor care au luptat să-i facă rău acelui lucrător. Și să împiedice și să nimicească lucrarea mântuirii care se făcea prin el.

Iar dacă în Ziua Răsplătirii numele celor buni vor fi binecuvântate înaintea Tatălui și a îngerilor Săi, după cum Însuși Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos a spus, tot așa numele celor împotriviți și prigonitori ai lucrării sfinte și ai lucrătorilor sfinți vor fi blestemate în auzul tuturor, după cum de asemenea este scris (Mt 25, 41-46).

Alături de Cartea Albă, în care sunt scrise numele celor ce au ales calea ascultării de Dumnezeu și de frați și au mers frumos pe ea, mai este și Cartea Neagră, care cuprinde numele celor care au ales calea neascultării de Domnul și de frați, mergând și lucrând împotriva.

Alături de Cartea Amintirilor frumoase, care stă pe masa Domnului, la dreapta Lui, cuprinzând toate faptele bune, milosteniile,

rugăciunile, binefacerile, jertfele și lacrimile celor ce-L iubesc pe Domnul, stă, în stânga Sa, și Cartea faptelor nelegiuite, cuprinzând tot ce a gândit, a plănuț și a lucrat fiecare nelegiuit sau viclean, fiecare prigonitor sau dezbinat, fiecare vânzător sau îngâmfat.

Și, alături de numele celor care au strălucit în slujba Adevărului, în unirea dragostei, în frumusețea smereniei, vor fi pomenite și numele întunecate ale uneltelor lui satan, care au stricat învățătura dreaptă, care au rupt unitatea frățească și care au purtat urățenia trufiei.

Pe orice pagină a Sfintei Scripturi se poate vedea acest adevăr. Pe orice vreme din istoria creștinismului este arătată această cutremurătoare dovadă a trăirii și a lucrării pe pământ a acestor două feluri de oameni, începând cu Cain și cu Abel, cu Moise și Faraon, cu David și Goliat, apoi cu Ioan și Irod, cu Pavel și Areta, cu alții și alții, până la sfârșitul acestei lupte pe care îl va aduce Venirea Domnului, cu deplina biruință a Binelui asupra Răului. Și cu deplina izbăvire a celor buni de asuprirea celor răi.

Întrebarea cea mare ce se pune pentru fiecare dintre noi este: De partea cui suntem? Pentru cine luptăm? Ce slujbă facem?

Dragul meu, în lupta lui Dumnezeu cu Diavolul, a Binelui cu Răul și a Adevărului cu Minciuna, nu există neutralitate. Nu poți fi la mijloc. Nu poți fi neangajat. Trebuie neapărat să fii în una sau în alta din aceste două partide. În una sau alta din aceste două tabere. Ori de partea lui Hristos, ori de partea lui Mamona.

Numele tău trebuie să fie scris neapărat în una din aceste două Cărți. Tu te afli neapărat numai ori în dreapta, ori în stânga Judecătorului. Te așteaptă ori răsplata luminii, ori osânda întinericului, după cum numele tău este scris în coloana celor care începe cu numele Șarpelui, apoi al lui Cain, Faraon, Iuda, Irod, Pilat, Caiafa, Areta, Neron și ceilalți.

Ori în coloana care începe cu Hristos și se continuă cu Abel, Noe, Avraam, David, apoi apostolii, martirii, sfinții.

Vezi și cercetează-te bine acum. Și, dacă ești cumva în ceata vrăjmașilor lui Dumnezeu, trezește-te îndată și fugi din ceata asta care a prigonit și prigonește pe Hristos și pe ai Lui, și treci îndată în ceata lucrătorilor și a copiilor lui Hristos, ca să ai și în veșnicie partea cu cei mântuiți, și nu cu cei pierduți.

### 33. Am scăpat din mâinile lor

Din ziua când Noe, scăpat din potop, a adus o jertfă de mulțumire lui Dumnezeu Care l-a scăpat din apele potopului în care pieriseră toți vrăjmașii lui Dumnezeu;

și din ziua când Moise, scăpat din robia Egiptului și din apele Mării Roșii, a cântat cântarea izbăvirii, zicând: Domnul este tăria mea și temeul cântărilor mele de laudă; El m-a scăpat... (Exod 15, 2);

și din clipa când David a spus: Binecuvântat să fie Domnul, Care nu ne-a dat pradă dinților lor. Sufletul ne-a scăpat ca pasărea din lațul păsărarului, lațul s-a rupt și noi am scăpat... (Ps 123, 6-7);

din ziua aceea, zic, o, de câte ori s-au mai înălțat spre ceruri recunoscătoarele suspine de ușurare și fericitele lacrimi de mulțumire din partea copiilor și a slujitorilor lui Dumnezeu, spunând:

– Am scăpat din mâinile lor!

Acum era rândul Sfântului Apostol Pavel să treacă prin flăcări, și focul să nu-l ardă... Să treacă prin ape, și valurile să nu-l înece, să ajungă în primejdie, dar lațul să nu-l prindă. Fiindcă Cel ce făcuse făgăduința: „Iată, Eu sunt cu tine, nu te teme!” fusese credincios făgăduinței Sale și fusese puternic ca să o și împlinească (Is 43, 1-2).

O, scumpi frați și surori, bizuiți-vă pe Domnul Care ne-a făcut făgăduința: „Iată, Eu sunt cu tine, ca să te scap” (Ier 1, 8).

Bizuiți-vă pe Domnul, Care a spus: „Iată, Eu sunt cu voi în toate zilele” (Mt 28, 20).

Și nu vă temeți, când sunteți cu El, de nici un rău.

În curând și voi veți cânta ca Noe, ca Moise, ca David, ca Pavel: „Am scăpat din toate mâinile lor”.

Și noi am fost în primejdii, ca Noe; în robii, ca Moise; în lațuri, ca David; în mâinile oamenilor, ca Pavel; dar, iată, și noi am scăpat, fiindcă puternic și credincios este Domnul Care ne-a făcut făgăduința.

Bizuiți-vă pe El!

### 12, 1. E nevoie să mă laud...

În lumea aceasta se face atât de multă publicitate și reclamă, pentru că altfel lucrurile n-ar putea fi cunoscute.

Publicitatea și reclama au o mare putere. Nimeni n-ar fi ajuns să cunoască multe lucruri bune și mulți oameni buni, dacă n-ar fi fost alții care să le prezinte și să spună cuvinte de laudă despre ele și autorii lor.

Din pricina celor ce spuneau despre Domnul cuvinte frumoase, mai veneau și alții la El. Din pricina celor ce laudau pe apostoli, veneau atât de mulți la ascultarea cuvintelor lor (Fapte 5, 13).

Dar în lumea asta, de cele mai multe ori, lauda este mincinoasă, publicitatea este înșelătoare, reclama este interesată. În loc să se spună adevărul, se spun minciuni, iar cei care le cred sunt înșelați.

Adeseori, lumea laudă o minciună și pe un mincinos, iar un adevăr și un slujitor al adevărului nu numai că nu sunt laudați, dar sunt de-a dreptul batjocoriți.

Din pricina asta, cei care se iau numai după ce aud cu urechile se pot înșela amarnic, dacă ei înșiși nu se duc să vadă cu ochii lor. Iar dacă se duc, să cerceteze cu mintea lor dacă ceea ce li se spune este așa sau nu (Fapte 17, 11).

Pentru că cei mincinoși sunt șireți și știu ce putere au reclama și publicitatea; de cele mai multe ori ei știu să-și orânduiască lucrurile în așa fel încât numele lor să fie lăudat cât mai mult, inventându-se tot felul de minuni care ar fi făcute de ei, pentru a uimi lumea. Pe când despre adevărații oameni uneori nu-i voie să se spună nimic. În felul acesta se răspândește minciuna și se oprește adevărul.

Atunci este nevoie ca noi să spunem adevărul cu laude și despre slujitorii adevărați ai Domnului, fiindcă satan, prin ai lui, spune destule minciuni cu hule despre ei.

## 6. O părere mai înaltă

Fiecare om are nu școala pe care o arată certificatele lui, ci școala pe care o arată faptele și cuvintele sale.

Un om cu adevărat înțelept nu va avea niciodată despre sine o părere mai înaltă decât se cuvine. Și nici nu va lăsa pe alții să aibă o astfel de părere. Fiecare om se cunoaște cel mai bine pe sine însuși. El știe mai bine decât oricine cât de tare sau cât de slab este în ce privește virtutea sau păcatul, binele sau răul, înfrânarea sau desfrâul trupesc ori sufletesc.

Deci dacă este sincer cu Dumnezeu și cu sine însuși, acel om va face totul ca părerea altora despre el să fie cât mai potrivită cu cinstea, cu adevărul, cu realitatea.

Numai omul mic caută să pară mai mare decât este.

Numai omul prost caută să pară mai învățat, și cel netrebnic, mai cinstit.

Când omul acesta netrebnic este șiret, el știe foarte bine să-și ascundă adevărata lui stare, pentru ca alții, necunoscând adevărul despre el, să creadă minciuna lui.

Necunoscându-i prefăcătoria, să-l creadă credincios.

Necunoscându-i rătăcirea, să-l creadă adevărat.

Și necunoscându-i vicleșugul, să-l creadă cinstit.

În felul acesta, șiretul nu va spune niciodată nici ce gândește, nici ce face. El își ascunde după cuvinte cu două înțelesuri adevărata lui stare, pentru ca fiecare să aibă despre el totdeauna o părere înaltă. Căci pe cel pe care nu-l înțelegi ce spune totdeauna îl consideri mai înțelept. Și pe cel pe care nu-l cunoști cum este îl vezi mai bun.

Dar vine vremea când Dumnezeu va da pe față tot ce este ascuns acum cu viclenie de către cel șiret și de către sprijinatorii lui. Atunci se va vedea adevărul și numai adevărul. Atunci vor vedea și cei cărora le place să se laude și să se lingușească astăzi, numai ca să pară mai altfel de cum sunt.

Dar ferice de cei care nu se lasă înșelați de pe acum.

## 7. Un țepuș în carne

În fața vieții, omul are o mie de griji. În fața morții însă, are numai una: să scape de moarte.

În mijlocul bucuriei, omul are o mie de dorințe. Dar în mijlocul suferinței, are numai una: să scape de suferință.

La iad se poate merge pe o mie de căi, dar la rai nu se poate merge decât pe una.

Și păcatul poate să fie aflat oricând, dar mântuirea nu poate fi aflată decât acum, astăzi; sau niciodată.